

ОЦІНКА КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВИЩОЇ ШКОЛИ УКРАЇНИ

*студент Яковлева Г.В.
(наук. керівник асп. Сенько А.Г.)*

У постіндустріальному суспільстві, в якому становлення середнього класу є необхідною умовою соціально-економічного зростання, рівень освіти стає одним з найважливіших чинників.

У таких умовах зародилась і розвивається тенденція до максимального використання наукових здобутків і значного підвищення рівня освіти.

Університетський сектор вищої освіти України динамічно розвивається. До його складу на загальнодержавному рівні входить 184 університети, у яких на 197 науково-дослідних установах діє аспірантура, де навчається близько 14 тисяч аспірантів. У докторантурі, яка функціонує у 55 вищих навчальних закладах та 56 науково-дослідних установах, навчається близько 600 докторантів. В Україні діє 636 спеціалізованих вчених рад.

Отже, вища школа України має значний кадровий потенціал - понад 70 тис. науково-педагогічних і майже 9 тис. наукових працівників. У різних формах наукової та науково-технічної діяльності університетів беруть участь понад 5 тис. докторів і 28 тис. кандидатів наук.

Кадровий потенціал ВНЗ суттєво впливає на якість надання освітніх послуг. За рейтингом впливу на якість вищої освіти 3 місце посідає наявність у викладачів мотивації до успішної діяльності, 5-те - якісний склад викладачів, рівень методичного забезпечення студентів - 11-те місце, рівень наукових досліджень у ВНЗ - 12 місце.

Актуальними сьогодні є проблеми культури мовлення студентів усіх спеціальностей - майбутніх викладачів. Адже частина викладачів не володіють належною мірою нормами літературної мови, що відбивається і на успішності студентів.

На жаль, у ВНЗ України існують прояви корупції, хабарництва, що створює негативний резонанс у суспільстві і свідчить про необхідність вжиття додаткових заходів для забезпечення реалізації державної політики в галузі освіти. Треба здійснити структурні зміни організації навчання та оцінювання знань студентів, спрямованих на повне

забезпечення законних прав громадян на освіту, запобігання та викриття фактів хабарництва і притягнення винних до відповідальності, приділивши особливу увагу цьому питанню під час вступної кампанії та проведення екзаменаційних сесій, створити морально психологічну атмосферу нетерпимості хабарництва і неетичного ставлення викладачів до студентів.

Домінуючим фактором впливу на формування престижу викладача є знання предметної області. На часі створення системи стажування викладачів на підприємствах, організаціях, установах галузі відповідно до напрямку (спеціальності) підготовки студентів, що в свою чергу позитивно вплине на організацію та підвищення якості професійно-практичної підготовки студентів.

Окрім кадрового забезпечення, важливим чинником, що визначає якість освіти, є матеріально-технічна база навчальних закладів. Ефективність наукової діяльності ВНЗ залежить від обсягів її фінансування. Однак вищі навчальні заклади використовують не всі можливості.

Упродовж останнього часу зроблено чимало для поліпшення вузівської освіти. Це стосується передусім кадрового потенціалу - підготовки докторів і кандидатів наук. Сьогодні в багатьох вищих навчальних закладах відкрито аспірантуру і докторантуру, науковий потенціал кафедр зростає, і вже нема помітної різниці в цьому плані між столичними і периферійними вузами.

Але біля 40-46 % громадян схильні оцінювати рівень освіти на всіх її етапах досить низьким. Тому реформування освіти як в структурному, так і в змістовому відношенні, є нагальною суспільною потребою часу.

Крім того, зростає загроза вікового розриву кадрового потенціалу науки внаслідок вибуття науковців продуктивного віку до інших сфер діяльності, а також їх еміграції.

Отже, можна дійти висновку, що на сучасному етапі науково-технологічного розвитку України для неї властива наявність еміграції за відсутності офіційної імміграції науковців, а також переважання традиційних напрямів наукових досліджень.